

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlášené: 04.12.1948

Časová verzia predpisu účinná od: 27.02.1957

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

260

Vyhláška ministra zahraničných vecí

zo dňa 15. novembra 1948

**o Dohovore medzi Československou republikou a Poľskou republikou o
spolupráci na poli sociálnej politiky a správy.**

Medzi Československou republikou a Poľskou republikou bol vo Varšave dňa 5. apríla 1948 dojednaný Dohovor o spolupráci na poli sociálnej politiky a správy so Záverečným protokolom.

Tento Dohovor a Záverečný protokol boli schválené vládou na jej schôdzke, konanej dňa 13. apríla 1948, a dňa 27. júla 1948 boli ratifikované prezidentom republiky.

Výmena ratifikačných listín sa vykonala v Prahe dňa 15. septembra 1948.

Dohovor so Záverečným protokolom nadobudol podľa svojho čl. 15 účinnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasledoval po výmene ratifikačných listín, t. j. dňa 1. októbra 1948.

Text tohto Dohovoru a Záverečného protokolu sa vyhlasuje v prílohe k Sbierke zákonov.

Dr. Clementis v. r.

DOHOVOR

medzi Československou republikou a Poľskou republikou o spolupráci na poli sociálnej politiky a správy.

MENOM ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY !

MENOM

ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

A

POLSKEJ REPUBLIKY

BOL DOJEDNANÝ

TENTO DOHOVOR SO ZÁVEREČNÝM PROTOKOLOM:

Dohovor

medzi Československou republikou a Poľskou republikou

o spolupráci na poli sociálnej politiky a správy. Prezident Československej republiky s jednej strany a prezident Poľskej republiky so strany druhej, vedení prianim upraviť vzájomný styk na poli sociálnej politiky a správy v duchu smluvy o priateľstve a vzájomnej pomoci medzi Československou republikou a Poľskou republikou, rozhodli sa uzavrieť na tento cieľ dohovor a vymenovali k tomu svojich splnomocnencov, ktorí, vymenivší si svoje plnomocenstvá a zhladavší ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1

(1) Oba štáty budú spolupracovať vo všetkých otázkach a na všetkých úsekoch sociálnej politiky a správy, najmä na prehĺbení sociálneho pokroku ako v svojich vlastných krajinách, tak aj na poli medzinárodnom.

(2) Na tento cieľ oba štáty budú podporovať na poli sociálnej politiky a správy výmenu skúseností, všestranné vzájomné poznávanie, ako aj spoluprácu medzi príslušnými úradmi, inštitúciami, odborovými a inými organizáciami.

Článok 2

(1) Oba štáty budú podporovať - po prípade i poskytovaním hmotných prostriedkov - vzájomné návštevy, organizované úradmi, inštitúciami, odborovými a inými organizáciami na poli sociálnej politiky a správy.

(2) Oba štáty budú podporovať vzájomnú zotavovaciu starostlivosť o deti, mladistvých a pracujúcich, vykonávanú štátom, odborovými, verejnoprávnymi alebo inými organizáciami; rovnako tak liečebnú starostlivosť, najmä v kúpeľoch a liečebných miestach. Na tento účel budú tiež oba štáty podporovať budovanie a rozvoj vlastných i spoločných zariadení na území druhého štátu.

(3) Oba štáty sa zaväzujú, že budú navzájom spolupracovať na úlohách medzinárodnej sociálnej služby, týkajúcej sa občanov oboch štátov, napr. pri pátraní po nezvestných, pri obstarávaní dokladov a podávaní zpráv, pri riešení jednotlivých otázok z oblasti osobných a rodinných pomerov atď.

Článok 3

(1) S príslušníkmi jedného štátu, zamestnanými na území druhého štátu, ako aj s ich rodinami, bude sa nakladať z hľadiska pracovne-právnych predpisov toho štátu, v ktorom pracujú, rovnako ako s vlastnými príslušníkmi tohto štátu.

(2) Pre príslušníkov jedného štátu, zamestnaných na území štátu druhého na podklade dohody medzi príslušnými správnyimi úradmi oboch štátov v určitých podnikoch alebo odboroch, platí ustanovenie odseku 1, ak nie je v príslušnej dohode určené inak. V príslušnej dohode môže byť najmä dohodnuté, že pre príslušníkov jedného štátu, zamestnaných na území štátu druhého v určitých podnikoch alebo odboroch, nebudú platiť vnútroštátne predpisy, týkajúce sa nútenej zmeny pracovného miesta či druhu povolania.

(3) Príslušníci jedného štátu, zamestnaní na území druhého štátu, majú rovnaké práva a povinnosti ako vlastní príslušníci tohto štátu, pokiaľ ide o odborné školenie, o členstvo v odborovej organizácii a používanie všetkých zariadení, určených pre blaho zamestnancov.

Článok 4

Výučné listy, vysvedčenia a diplomy, platné pre územie jedného štátu, budú uznávané na území štátu druhého na účely zaradenia zamestnancov do mzdových alebo platových skupín.

Článok 5

(1) Pokiaľ ide o výhody zo starobného (invalidného) zaopatrenia, rodinných prídavkov (dávok rodinného poistenia) a iných prídavkov peňažných a naturálnych (zaopatrenie potravinami, odevom a kurivom, tarifné výhody v doprave atď.), sú postavení príslušníci druhého štátu na roveň vlastným štátnym príslušníkom.

(2) Ak je pobyt na území jedného štátu podmienkou pre poskytovanie požitkov peňažných alebo naturálnych, nepovažuje sa pobyt na území druhého štátu za pobyt v cudzine.

(3) Ustanovenie odseku 2 platí tiež pokiaľ ide o príjemcov verejných odpočívnych (zaopatrovacích) platov, počítajúc v to platy povolené podľa voľnej úvahy, ako i o príjemcov platov zo zaopatrovacích alebo nadlejšovacích zariadení zamestnávateľov.

(4) Najvyššie správne úrady oboch štátov môžu vzájomnou dohodou v rámci všeobecných predpisov o platobnom styku určiť spôsob výplaty požitkov a platov, uvedených v odsekoch 1 a 3 a

iných prídavkov peňažných alebo primeranej náhrady v peniazoch za naturálne dávky, ako aj časti zárobku z jedného štátu na územie štátu druhého.

Článok 6

Sociálne poistenie je upravené osobitným dohovorom.

Článok 7

(1) Príslušníkom jedného z oboch štátov, zdržujúcim sa na území štátu druhého, zaručí štát miesta pobytu nevyhnutnú pomoc a starostlivosť, ak ju budú potrebovať, a to najmenej v takom rozsahu a za takých podmienok, ako svojim vlastným občanom.

(2) Pomoc a starostlivosť budú zahrňovať buď pomoc hmotnú, buď starostlivosť a pomoc liečebnú, umiestenie vo verejných ústavoch liečebných a ošetrovacích, ústavoch pre invalidov, pre osoby prestáre a podobne. Podľa okolností a skutočnej potreby môže sa poskytnúť viac druhov pomoci a starostlivosti súčasne.

Článok 8

(1) Poskytnutá pomoc a starostlivosť podľa článku 7 nebude dôvodom, aby druhý štát požadoval náhradu výdavkov, ak pobyt jeho občana v prvom štáte trvá už najmenej 5 rokov.

(2) Ak požíva občan jedného štátu na území štátu druhého pomoc a starostlivosť podľa článku 7 za čas, presahujúci najmenej 1 rok, a čas jeho pobytu nerobí ešte 5 rokov, počítajúc od času, keď sa mu poskytla pomoc či starostlivosť, potom môže štát pobytu požiadať druhý štát o náhradu výdavkov za čas, v ktorom pomoc alebo starostlivosť bola poskytovaná, pokiaľ prevyšuje zmienený čas jedného roku.

(3) Pri určení päťročného pobytu sa neprizerá na neprítomnosť, spôsobenú vojnou.

(4) Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie je dotknutá možnosť požadovať náhradu od osoby, ktorej pomoc alebo starostlivosť sa poskytovala, alebo od osôb povinných alimentáciou.

Článok 9

(1) Každý z oboch štátov sa bude do času repatriácie starať o deti mladistvé vo veku do 18 rokov občanov druhého štátu, zdržujúcich sa na jeho území, ktorých rodičia nežijú, sú neprítomní alebo nemôžu im zaistiť patričnú starostlivosť alebo existenčné podmienky. Výdavky na túto pomoc a starostlivosť nebude druhý štát požadovať.

(2) Každý štát bude v trojmesačných obdobiach uvedomovať príslušný konzulárny úrad druhého štátu o rozsahu starostlivosti o deti alebo mladistvých, ktorí sú občanmi druhého štátu.

(3) Príslušný konzulárny úrad rozhodne, po dohode s úradmi alebo ochrannými činiteľmi (poručenskými) svojej krajiny, o čase repatriácie detí alebo mladistvých do ich vlasti.

(4) Výdavky repatriácie na hranice materského štátu uhradí štát pobytu.

Článok 10

Oba štáty zriadia Smiešanú komisiu, složenú zo 6 členov. Táto komisia bude pôsobiť ako iniciatívny a poradný sbor. Jej hlavnou úlohou bude navrhovať opatrenia zásadnej povahy na vykonávanie tohto dohovoru.

Všetky otázky zahrnuté do Dohovoru o sociálnom poistení a dotýkajúce sa vecných dávok z poistenia pre prípad nemoci a materstva, pokiaľ náležia do odboru preventívnej a liečebnej starostlivosti, budú prejednávané zdravotníckou komisiou, zriadenou na základe Dohovoru medzi

Československou republikou a Poľskou republikou o spolupráci na poli ochrany zdravia zo 17. novembra 1950.

Článok 11

Tento Dohovor budú vykonávať v oboch štátoch kompetentné najvyššie správne úrady a ústredné orgány odborových organizácií, prihliadajúc k podnetom a návrhom Zmiešanej komisie. Tieto úrady a orgány odborových organizácií sa budú upovedomovať o opatreniach vydaných na vykonanie tohto Dohovoru.

Článok 12

Konzulom oboch štátov prislúcha bez osobitného plnomocenstva rokovať osobne alebo prostredníctvom osoby nimi splnomocnenej menom občanov svojho štátu vo všetkých záležitostiach, vyplývajúcich z tohto dohovoru a súvisiacich s jeho vykonávaním. Vnútroštátne predpisy, podľa ktorých sa vyžaduje zastúpenie advokátom alebo inou osobou znalou práv, nie sú tým dotknuté.

Článok 13

(1) Písomnosti a úradné výkony, potrebné výhradne na vykonanie tohto dohovoru, sú oslobodené od poplatkov a dávok.

(2) Písomnosti, vydané v súvislosti s vykonávaním tohto dohovoru, nepodliehajú legalizácii miest diplomatických alebo konzulárnych.

Článok 14

Styk, spojený s vykonávaním tohto dohovoru, bude vedený bezprostredne medzi príslušnými úradmi a inštitúciami.

Článok 15

(1) Tento dohovor bude ratifikovaný v čase čo najkratšom. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe bez odkladu po vykonaní ratifikácie. Dohovor nadobudne účinnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po výmene ratifikačných listín.

(2) Každý z oboch štátov môže vypovedať tento dohovor ku koncu kalendárneho roku aspoň 6 mesiacov napred.

Spísané v dvoch exemplároch, každé v jazyku českom i poľskom; obe znenia sú považované za autentické.

Na dôkaz toho splnomocnenci tento dohovor podpísali a označili svojimi pečatmi.

Vo Varšave dňa 5. apríla 1948.

E. ERBAN

L.S.

K. RUSINEK

L.S.

Záverečný protokol

Pri podpise dohovoru medzi Československou republikou a Poľskou republikou o spolupráci na poli sociálnej politiky a správy shodly sa obe smluvné strany na tomto:

I.

K článku 2, odseku 2.

Každý štát poskytne štátnym príslušníkom druhého štátu tú istú zotavovaciu a liečebnú starostlivosť, akú poskytuje príslušníkom vlastným. Oba štáty využijú zotavovaciu a liečebnú starostlivosť vzájomnými výmennými akciami na sústavné sblížovanie oboch národov. V kúpeľných a zotavovacích strediskách budú vyhradené potrebné miesta príslušníkom druhého štátu. Oba štáty budú podporovať budovanie jednak vlastných objektov pre zotavovaciu a liečebnú starostlivosť, jednak spoločných zariadení tohto druhu.

II.

K článku 3, odseku 1.

Pracovne-právnymi predpismi sa rozumejú predpisy o plánovaní a vedení práce, o pracovnej zmluve, o pracovnom čase a dovolenke, predpisy o mzdách a platoch, o ochrane života a zdravia, počítajúc v to ochranu mladistvých a žien, ako aj o zaistenie pracovnej výkonnosti a disciplíny.

III.

K článku 8, odseku 3.

Do času 5 rokov sa započítava i čas, stravený na území, ktoré po skončení druhej svetovej vojny sa stalo územím toho ktorého z oboch smluvných štátov.

IV.

K článku 10.

Smiešaná komisia sa bude skladať z trojčlennej delegácie, vymenovanej československou vládou a z trojčlennej delegácie vymenovanej poľskou vládou. Jedným z členov delegácie každého štátu bude vymenovaný zástupca odborových organizácií.

Smiešaná komisia sa bude schádzať podľa potreby, najmenej raz v roku, a to striedavo v Československej republike a v Poľskej republike. Predsedom toho ktorého zasadania Smiešanej komisie bude predseda delegácie toho štátu, na ktorého území sa bude zasadanie konať.

Na rokovanie Smiešanej komisie môžu zástupcovia jedného i druhého štátu si pribrať poradcu. Smiešaná komisia môže zriadť zo svojich členov alebo i z iných osôb podvýbory, v ktorých každý štát bude zastúpený rovnakým počtom členov. Predsedov podvýborov vymenúva predseda delegácie štátu, na území ktorého sa bude zasadanie konať. Smiešaná komisia bude rokovať podľa rokovacieho poriadku, na ktorom sa sama usnesie.

V.

K článku 11.

Oba štáty si navzájom oznámia, ktoré najvyššie správne úrady a ústredné orgány odborových organizácií sú v zmysle článku 11 Dohovoru kompetentné pre jeho vykonávanie.

VI.

K článku 13.

Cestovné listiny sa nepovažujú za písomnosti, potrebné výhradne na vykonávanie tohto dohovoru.

Tento záverečný protokol tvorí nerozdielnu súčasť dohovoru medzi Československou republikou a Poľskou republikou o spolupráci na poli sociálnej politiky a správy a bol spísaný v dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom i poľskom; obe znenia sú považované za autentické.

Vo Varšave dňa 5. apríla 1948.

E. ERBAN

L.S.

K. RUSINEK

L.S.

PO PRESKÚMANÍ TENTO DOHOVOR SO ZÁVEREČNÝM PROTOKOLOM SCHVALUJEME A POTVRDZUJEME ICH.

NA DÔKAZ TOHO SME TENTO LIST PODPÍSAI A K NEMU PEČAŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKEJ PRITISNÚŤ DALI.

NA HRADE PRAŽSKOM DŇA 27. JÚLA ROKU TISÍC DEVÄŤSTO ŠTYRIDSIADEHO ÔSMEHO.

PREZIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKEJ:

GOTTWALD v. r.

MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ:

Dr. V. Clementis v. r.

